

N:o 11.

Ank. till Riksd. kansli den 26 febr. 1907, kl. 11,30 f. m.

Betänkande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen af varor, afsedda att till riket införas.

(1:a A.)

I proposition n:o 31 af den 1 innevarande februari har Kungl. Maj:t, under åberopande af det vid Kungl. Maj:ts proposition n:o 32 af samma dag angående anslag till bestridande af kostnader för en tullbehandlings- och upplysningsbyrå inom generaltullstyrelsen fogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för berörda den 1 februari, föreslagit Riksdagen att antaga ett vid förstnämnda proposition fogadt förslag till förordning angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandling af varor, afsedda att till riket införas.

Bevillningsutskottet, till hvars förberedande behandling den ifrågasvarande propositionen n:o 31 hänvisats, anser sig till en början böra erinra, att jämlikt bestämmelser, intagna i slutprotokollet till den år 1906 mellan Sverige och Tyska riket afslutade handels- och sjöfarts-traktat, Sverige, med hänsyn till de i Tyskland gällande föreskrifter rörande meddelandet af officiella upplysningar i tullsaker, åtagit sig att så snart som möjligt utfärda bestämmelser, hvarigenom det skulle möjliggöras för varuimportören att på officiell väg erhålla bindande upplysning rörande tullbehandlingen af varor vid deras införsel till Sverige.

Vid sådant förhållande finner sig bevillningsutskottet sakna anledning att här särskildt redogöra vare sig för de skäl, som oafsedt berörda från Sveriges sida gjorda utfästelse redan i och för sig tala för inrättandet här i landet af en institution, sådan som den nu ifrågasatta, eller för tidigare framställningar i ämnet, utan tillåter sig bevillningsutskottet att i dessa afseenden hänvisa till den i ofvan omnämnda vid propositionen n:o 32 fogade statsrådsprotokoll härom intagna redogörelse.

Det torde dock böra äfven från bevillningsutskottets sida uttryckligen fastslås, att en institution med ofvan angifna syftemål med all sannolikhet kommer att blifva till afsevärdt gagn ej blott för den utländske exportören vid export hit till landet utan äfven och måhända ej minst för den svenske importören. Och äfven om, såsom chefen för finansdepartementet framhåller, en fullständig likformighet i tullbehandlingen af samma slags varor icke är möjlig att ernå, läser den föreslagna anordningen dock vara ägnad att på ett verksamt sätt främja detta mål.

Bevillningsutskottet har under sådana förhållanden icke tvekat att tillstyrka, att en institution af ifrågavarande art inrättas här i landet.

Hvad härefter angår det af Kungl. Maj:t framlagda förslaget till förordning i ämnet, har, såsom af tulltaxekommitténs utlåtande framgår, vid förslagets affattning motsvarande tyska författning i väsentliga delar tjänat till förebild.

Bevillningsutskottet, som genomgått och granskat det kungl. förslaget, har därvid icke funnit skäl till andra erinringar än dem, som återfinnas här nedan vid §§ 1 och 4.

Innan utskottet öfvergår till en redogörelse för dessa erinringar, har utskottet dock icke velat underlåta att framhålla, att, om syftemålet med den ifrågasatta byrån verkligen skall kunna uppnås, densamma bör ordnas på ett så praktiskt och enkelt sätt som möjligt. Likasom å ena sidan den tulltekniska sakkunskapen med nödvändighet måste vara företrädd inom byrån och denna öfver hufvud taget stå i erforderlig beröring med näringsidkarne inom landet, böra ock å andra sidan förhållandena inom byrån så ordnas, att åt ärendenas handläggning ägnas största möjliga snabbhet och skyndsamhet, naturligtvis dock utan eftersättande af den noggranna pröfning, som bör föregå hvarje upplysnings meddelande. Det stora intresse, hvarmed denna fråga omfattats inom vidt skilda delar af landet, synes ock utskottet ställa ett allvarligt kraf på dem, som vederbör, att vid förslagets realiserande ofvannämnda synpunkter varda tillbörligt beaktade.

Utskottet öfvergår härefter till en redogörelse för de erinringar, mot förslaget, som, på sätt ofvan antydts, utskottet ansett vara nödiga.

§ 1. I denna paragraf angifvas de författningar, med afseende å hvilka upplysning skall af generaltullstyrelsen lämnas, nämligen gällande tulltaxa och taratariff. Tulltaxekommittén har i detta afseende anfört, att de tullförfattningar, om hvilkas tillämpning det kunde blifva fråga att lämna bindande upplysning, vore gifvetvis tulltaxan och taratariffen. Enligt utskottets mening torde det ock ligga i sakens natur, att då det gäller att på officiell väg erhålla upplysning rörande tullbehandlingen af varor, afsedda att till riket införas, nyssnämnda författningar otvifvelaktigt äro de, som i främsta rummet kunna komma i fråga. Vid sidan af dessa författningar finnas emellertid åtskilliga andra förordningar, hvilkas föreskrifter skola iakttagas vid införsel hit till riket af vissa slag af varor och hvilkas tillämpning åtminstone i vissa afseenden jämväl torde ankomma på generaltullstyrelsen. Såsom exempel må härvid nämnas förordningar, innefattande bestämmelser rörande import till riket af olika slag af djur, förordningarna angående förbud mot införsel till riket af varor med oriktig ursprungs-beteckning samt angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge med flera dylika författningar.

Det har syns utskottet med allt skäl kunna ifrågasättas, huruvida icke jämväl i afseende å dessa och likartade författningar, hvilkas tillämpning helt eller delvis ankommer på tullverket, rätt till upplysning, som i den nu föreslagna förordningen afses, borde uttryckligen medgifvas. Då emellertid de bestämmelser, som i sådant afseende erfordras, med nödvändighet böra föregås af en undersökning, i hvad mån en utvidgning af byråns verksamhetsområde i ofvan angifven riktning må anses lämplig, har utskottet ansett sig icke böra föreslå någon förändring i paragrafen utan endast velat å förhållandet fästa uppmärksamheten.

§ 4. Denna paragraf innehåller bestämmelse, att klagan icke må föras vare sig mot meddelad upplysning i tullbehandlingsfråga eller om sådan upplysning vägras i de fall, då, enligt hvad i förordningen sägs, generaltullstyrelsen äger pröfva, huruvida upplysning må kunna meddelas. I förstnämnda hänseende har utskottet på de af tulltaxekommittén och chefen för finansdepartementet härom anförda skäl ansett någon besvärsmätt icke böra ifrågakomma. Hvad däremot angår de fall, då generaltullstyrelsen vägrade lämna upplysning, har utskottet lika med tulltaxekommittén men i olikhet mot såväl nämnda styrelse som ock föredragande departementschefen ansett rätten att besvara sig böra förvaras sökanden. Utskottet har nämligen funnit sig äga så mycket

mindre skäl att föreslå en afvikelse från den i allmänhet medgifna rätten att underställa ett beslut högre myndighets pröfning, som frågan här i hvarje fall gäller ett afgörande i sak, grundadt på en allmänheten tillerkänd rätt. Den ifrågavarande paragrafen har därför i utskottets förslag erhållit den lydelse, som återfinnes i tulltaxekommitténs förslag.

Under åberopande af hvad sålunda anförts, hemställer bevillningsutskottet,

att Riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande förslag till förordning angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen af varor, afsedda att till riket införas, icke kunnat oförändradt bifallas, måtte antaga samma förslag med den ändring, utskottets härvid fogade författningsförslag utvisar.

Stockholm den 25 februari 1907.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

Förslag

till

Förordning

angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen af varor, afsedda att till riket införas.

§ 1.

Huru gällande tulltaxa och taratariff skola tillämpas å vara, som någon har för afsikt att till riket införa, därom äger han i den ordning, här nedan sägs, hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning, som är för statsverket bindande, enligt hvad i denna förordning stadgas.

§ 2.

Upplysning, som i § 1 afses, sökes skriftligen med uppgift å varans beskaffenhet och tillämnade användning äfvensom å den eller de tullplatser, där varan efter införseln skall angifvas vare sig till direkt förtullning eller till uppläggning å nederlag; och skall därjämte i ansökningen uppgifvas hvad sökanden har sig bekant angående varans tullbehandling, då den förut införts, äfvensom om platsen, där tullbehandlingen ägt rum.

Jämte ansökning, som nu är sagd, skall, då ansökningen afser upplysning om tullbehandlingen af viss vara, till generaltullstyrelsen aflämnas prof å varan till så stor myckenhet, att hvad som kan af profvet återstå, sedan detsamma underkastats tilläfventyrs erforderlig undersökning, må kunna fördelas i särskilda prof att förvaras på det sätt generaltullstyrelsen föranstaltar, ett hos sökanden, ett hos general-

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

tullstyrelsen och ett hos en hvar tullförvaltning, där enligt ansökningen tullbehandlingen skall äga rum.

I stället för prof å varan, där sådant icke kan företes, må uttömmande beskrifning eller utförlig ritning öfver densamma i erforderligt antal exemplar bifogas; ankommande dock i ty fall, likasom ock då hvarken prof, beskrifning eller ritning företes, på generaltullstyrelsen att pröfva, huruvida med ledning af den förebragta utredningen den åskade upplysningen må kunna meddelas.

§ 3.

Möjligen uppkommande kostnad för inhämtande af sakkunniges utlåtande om varuprofs beskaffenhet äfvensom för sådant profs behandling i och för framtida förvaring samt transport till tullplats, där den inkommande varan skall tullbehandlas, gäldas af sökanden; och åligger det honom att, där generaltullstyrelsen pröfvar sådant skäligt, ställa nöjaktig säkerhet för sagda kostnad eller inbetala lämpligt förskott därå, vid äfventyr att begärd upplysning icke meddelas, innan sådant skett.

§ 4.

Mot meddelad upplysning i tullbehandlingsfråga må klagan icke föras. Vägras sådan upplysning i de fall då, enligt hvad ofvan sägs, generaltullstyrelsen äger pröfva, huruvida upplysning må kunna meddelas, däröfver må ej heller klagan föras.

§ 4.

Mot meddelad upplysning i tullbehandlingsfråga må klagan icke föras. *Vägras sådan upplysning, däröfver må besvär anföras i den ordning, som är stadgad angående sökande af ändring i generaltullstyrelsens beslut.*

§ 5.

1. Enligt denna förordning meddelad upplysning i tullbehandlingsfråga skall lända till efterrättelse vid tullbehandling af vara, hvars öfverensstämmelse med den i upplysningen afsedda vara blifvit vederbörligen utrönt; dock att hvad sålunda föreskrifvits äger tillämpning allenast så länge de vid upplysningens meddelande gällande stadganden i fråga om varans tullbehandling fortfarande äga giltighet och oförändradt tillämpas.

*Kungl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

2. Har, utan att ändring i nyssberörda stadganden vidtagits, tillämpningen af desamma blifvit, på grund af vare sig generaltullstyrelsens eller Kungl. Maj:ts beslut, i så måtto ändrad, att vara, rörande hvars tullbehandling upplysning lämnats, förklarats skola draga högre tullafgift än den genom upplysningen bestämda, eller att vara, som jämlikt meddelad upplysning förklarats tullfri, blifvit belagd med tull, skall sådant beslut af generaltullstyrelsen delgifvas sökanden, som erhållit upplysningen, därest han uppgifvit sin egen eller behörigt ombuds adress här i riket och beslutet om ändringen meddelats inom ett år efter det upplysningen lämnats; och skall i sådan händelse vid tullbehandling af varan, då den till sökanden eller för hans räkning inkommer, upplysningen fortfarande äga giltighet, så länge icke beslutet om ändring delgifvits honom eller hans ombud. Har sökanden eller ombudet icke kunnat under uppgifven adress här i riket med delgifning anträffas, eller har beslutet om ändring fattats sedan mera än ett år förflutit efter det upplysningen meddelats, skall beslutet genast träda i kraft äfven gent emot sökanden; och vare lag samma, därest sökanden icke uppgifvit sin egen eller behörigt ombuds adress här i riket.

3. Vid sådan ändring i tillämpningen af gällande stadganden, hvarom i mom. 2 sägs, må dessutom tullbehandling i enlighet med den före ändringen meddelade upplysningen kunna medgifvas i afseende å vara, som till sökanden eller för hans räkning inkommer under de närmast efter ändringen följande tre månaderna och införes på grund af aftal, som sökanden styrker sig hafva träffat, innan han kunnat äga kännedom om ändringen. I fall, som nu är sagdt, skall frågan, huruvida tullbehandlingen må verkställas i enlighet med den lämnade upplysningen, underställas Kungl. Maj:ts pröfning. Förekommer därvid skälig anledning, att någon i ansökningen om upplysnings erhållande meddelad uppgift, hvilken befunnits oriktig, lämnats mot bättre vetande, eller att föreskrifven uppgift, som sökanden underlåt tit meddela, kunnat af honom lämnas, vare tullbehandling i enlighet med den lämnade upplysningen icke medgifven.

4. Utan hinder af meddelad upplysning i tullbehandlingsfråga, må mot tullbehandling af inkommen vara besvär anföras enligt hvad därom är stadgadt.

Den här förordning träder i kraft den 1 juli 1907.
